

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobkyně: Bc. I. K.**, zastoupena Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Ve svahu 531/1, Praha 4- Podolí proti **žalovanému: Ministerstvo zemědělství, odbor státní správy, hospodářské úpravy a ochrany lesů se sídlem Těšnov 17, Praha 1**, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného (podnět k přezkumnému řízení – odpověď) ze dne 31.5.2010, 31.5.2010 sp. zn. 12703/2010-16210, č.j. 12703/2010-16210,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, odboru státní správy, hospodářské úpravy a ochrany lesů (podnět k přezkumnému řízení – odpověď) ze dne 31.5.2010, sp. zn. 12703/2010-16210, č.j. 12703/2010-16210 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení v částce 6.800,- Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce, Mgr. Pavla Černohouse, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání zákonnosti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, odboru státní správy, hospodářské úpravy a ochrany lesů , za které považovala přípis uvedeného ministerstva označený jako “ Podnět k přezkumnému řízení – odpověď” ze dne 31.5.2010, 31.5.2010, sp. zn. 12703/2010-16210, č.j. 12703/2010-16210. Napadeným přípisem žalovaný reagoval na podání žalobkyně ze dne 15.2. 2010 (odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy, odboru životního prostředí ze dne 3.12.1999) a na podání žalobkyně doručené žalovanému dne 6.5.2010 (žádost o vyřízení odvolání jako opomenutého účastníka řízení) tak, že uvedl že žalobkyni již v odpovědi ze dne 21.4.2010 vysvětlil, že její podání ze dne 15.2.2010 posoudil jako podnět k přezkumnému řízení mimo odvolací řízení. Žalovaný se v napadeném přípise vyjadřoval k žádostem a námitkám žalobkyně obsaženým v jejím podání doručeném

žalovanému dne 6.5.2010, v nichž se žalobkyně domáhala zjištění, kdy bylo rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy doručeno původní vlastníci pozemku - právní předchůdkyni žalobkyně), dále rekonstrukce správního spisu a nahlédnutí do správního spisu a uváděla věcné důvody, v nichž spatřovala nezákonnost rozhodnutí Magistrátu hl.m.Prahy. Žalovaný k námitkám žalobkyně sdělil, že rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 3.12.1999 nabylo již právní moci dne 28.12.1999 s tím, že toto je doloženo (vzhledem k tomu, že se spis ve věci nedochoval) zápisem v knize rozhodnutí Magistrátu hl.m.Prahy. Přisvědčil žalobkyni v tom, že jako právní nástupkyně původní vlastnice pozemku má právo nahlédnout do spisu, avšak skutečnost, že toto Magistrát hl.m. Prahy žalobkyni neumožnil, není důvodem pro vedení přezkumného řízení. K požadavku na rekonstrukci správního spisu žalovaný sdělil, že se mu nepodařilo nalézt ustanovení právního předpisu, které by stanovilo povinnost Magistrátu hl.m. Prahy rekonstruovat spis a skartační lhůta u správních spisů dle právních předpisů o archivnictví (zákon č. 499/1994 a vyhl.č. 191/2009 Sb. stanoví dobu 10 let. K námitkám žalobkyně, že původní vlastnice pozemku (předchůdkyně žalobkyně) byla v řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 3.12.1999, opomenuta , žalovaný uvedl, že od vydání rozhodnutí, t.j. ode dne 3.12.1999 do prodeje pozemku žalobkyni, t.j. do konce roku 2004 původní vlastnice nepodala žádný opravný prostředek a všechny lhůty pro podání odvolání, pro přezkumné řízení i pro obnovu řízení již marně uplynuly. Přitom rozhodnutí obsahovalo část určenou vlastníku pozemku a poučovalo jej o dalším postupu, což nasvědčuje tomu, že původní vlastnice pozemku nebyla v řízení opomenuta. Z uvedených důvodů žalovaný žalobkyni sdělil, že již nelze žádné mimořádné opravné prostředky uplatnit a nelze se zabývat věcnými námitkami uvedenými v doplnění odvolání žalobkyně.

Proti uvedenému přípisu označenému jako “ Podnět k přezkumnému řízení – odpověď” směřuje podaná žaloba.

Žalobkyně v podané žalobě namítala, že uvedený přípis je rozhodnutím, ve kterém se žalovaný odmítl zabývat odvoláním žalobkyně, ačkoliv pouze spekulativně usuzoval na to, že rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 3.12.1999 bylo doručeno předchůdkyni žalobkyně paní PaedR. J. K. Tato není uvedena v rozdělovníku prvostupňového rozhodnutí, což má žalobkyně za důkaz toho, že původní vlastníci pozemku nebylo rozhodnutí doručeno. Pokud nebylo rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy doručeno původní vlastníci pozemku, pak nenabylo právní moci a žalobkyni jako právní nástupkyni PaedR. J. K. počala běžet odvolací lhůta pro podání odvolání ode dne, kdy sama získala prvostupňové rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy, což se stalo při nahlížení do spisu dne 1.2.2010. Žalobkyně namítala, že žalovaný rozhodoval , aniž by zjistil skutečný stav věci. Nedotázal se PaedR. K., zda jí bylo rozhodnutí doručeno, nevyžádal si od správního orgánu spis, rezignoval na zjištění, co vše se ze spisu zachovalo, což plyne z jeho úsudku o pravděpodobnosti skartace spisu. Žalobkyně má proto za to, že takovýto postup je nezákonný, že žalobkyně byla zkrácena na svém právu na řádné a přesvědčivé rozhodnutí - na vypořádání se s odvolacími důvody. Žalovaný ignoroval podání žalobkyně, nevypořádal její věcné námitky, a proto je jeho přípis – rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Žalobkyně v žalobě odůvodnila svoji aktivní legitimaci k podání žaloby tím, že byla zkrácena na svém právu účasti v řízení, ve kterém je rozhodováno o pozemku v jejím vlastnictví (resp. ve vlastnictví její právní předchůdkyně) a žalovaný se jejími odvolacími námitkami fakticky nezabýval v podstatě z důvodu, že odvolání žalobkyně je opožděné.

Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla , aby soud žalobou napadený přípis – rozhodnutí žalovaného ze dne 31.5.2010 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že žalobkyně bez jakéhokoliv důkazu tvrdí, že předmětné rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy nenabylo právní moci z důvodu nedoručení rozhodnutí PaedR. J. K. Je však skutečností, že zákon č. 71/1967 Sb (dříve platný správní řád) spojoval opomenutí účastníka řízení s důvodem pro obnovu řízení a pro obnovu řízení stanovil lhůtu 3 let od právní moci rozhodnutí, která nastala doručením účastníkům řízení, s nimiž bylo

řízení vedeno. Žalovaný zmínil judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které opomenutému účastníku řízení běží lhůta k podání odvolání jako v případě chybného či chybějícího poučení o oprávněm prostředku, a to ode dne, kdy se o rozhodnutí účastník dozvěděl. Tato lhůta podle § 54 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb. činila 3 měsíce ode dne oznámení rozhodnutí. Dle žalovaného za nejzazší termín, kdy byla právní předchůdkyně žalobkyně seznámena s důsledky rozhodnutí, lze považovat den uzavření kupní smlouvy mezi ní a manželi K. (t.j. žalobkyní), jejímž předmětem byl prodej předmětného pozemku parc. č. 4555/1 v kat. území Modřany v r. 2004. Žalovaný uvedl, že se zabýval řádným způsobem oběma podáními žalobkyně ze dne 15.2.2010 a ze dne 3.5.2010 a vyhodnotil je jako podněty k přezkumnému řízení. Žalovaný dále vyjádřil názor, že žalobkyně není aktivně legitimována k podání žaloby, neboť nebyla adresátem předmětného rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy a navíc nabyla pozemek p. č. 4555/1 v k. ú. Modřany jako pozemek určený k plnění funkcí lesa a s tímto vědomím jej užívala. Žalobkyně se tedy opožděně domáhá zrušení nikoliv odpovědi na podnět k přezkumnému řízení, ale zrušení rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy z r. 1999.

K právní moci rozhodnutí žalovaný dále vyjádřil stanovisko, že den vyznačení právní moci rozhodnutí 28.12.1999 je zjiitelný z knihy rozhodnutí vedené Magistrátem hl.m. Prahy. Z pouhé skutečnosti, že právní předchůdkyně žalobkyně není uvedena na stejnopisu rozhodnutí, nelze dovodit, že jí rozhodnutí nebylo doručeno a že s ní magistrát nejednal jako s účastnicí řízení.

Žalovaný trval na tom, že v maximální míře zjistil stav věci, odvolání postoupil magistrátu k úkonům pro účely odvolacího řízení a následně sám pak více obsahující spis od magistrátu nevyžadoval, neboť magistrát sám postoupil žalovanému vše, co se ve spise ministerstva dochovalo. Poznamenal, že pokud by jakýkoliv nabyvatel pozemku tímto způsobem úspěšně napadal historicky vydané správní akty, které již byly zkonsumovány v době jeho právního předchůdce, byl by tím vyvolán zmatek a byla by popřena zásada presumpce správnosti správních aktů a tím i právní jistota jimi založená.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Městský soud v Praze předně zvažoval, zda jsou dány podmínky pro projednání žaloby, která směřuje toliko do přípisu žalovaného, což souvisí s posouzením, zda předmětný přípis lze, jak to činí žalobkyně, považovat za rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. s.ř.s.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ustanovení § 65 odst. 2 s.ř.s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

Soud tedy zkoumal postavení žalobkyně z hlediska její aktivní legitimace dle citované právní úpravy, tedy vztah žalobkyně jednak k napadenému přípisu, ale zejména také k tomu, v důsledku jakého postupu a jakých úkonů byl tento přípis vyhotoven.

Ze správního spisu vyplývá, že napadený přípis žalovaného je jednoznačně odpovědí na podání žalobkyně, které žalovaný obdržel 6.5.2010. V tomto podání žalobkyně zcela zřetelně sděluje, že dne 15.2. 2010 podala k žalovanému odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl.n., Prahy, odboru životního prostředí ze dne 3.12.1999, že jí následně bylo doručeno usnesení o postoupení jejího odvolání Magistrátu hlavního města Prahy a že požádala o prodloužení lhůty z důvodu nemoci a že nyní žádá, aby její podnět byl vyřízen jako odvolání opomenutého účastníka řízení. V podání uvedla důvody svého odvolání, které se týkají omezení užívání pozemků pro plnění funkcí lesa. Ve správním spise je založeno odvolání žalobkyně ze dne 15.2.2010, na které žalobkyně odkazuje a které je blanketním odvoláním proti uvedenému rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy s dodatkem, že bude odůvodněno ve lhůtě 30 dnů. Další žádosti žalobkyně o prodloužení lhůty k odůvodnění odvolání ze dne 15.3.2010 a 26.3.2010, jakož i usnesení žalovaného ze dne 15.2.2010 o postoupení odvolání nejprve Magistrátu hl.m. Prahy ze dne 23.2.2010 jsou ve správním spise založeny.

Z podkladů správního řízení dále vyplývá, že odvolání žalobkyně bylo podáno do rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy, odboru životního prostředí ze dne 3.12.2009, jímž tento správní orgán rozhodl v části výroku pod bodem A) o dočasném odnětí části pozemků plnění funkcí lesa v kat. území Modřany, mimo jiné také části pozemku parc. č. 4555/1 o výměře 2 890m². Pozemek parc. č. 4555/1 je pozemkem, kterého se týká odvolání žalobkyně ze dne 15.2.2010 ve spojení s odůvodněním tohoto odvolání ze dne 6.5.2010. Magistrát hl.m. Prahy dále v částech výroku pod body B) a C) rozhodl o trvalém odnětí části pozemků a omezení využívání části pozemků plnění funkcí lesa, mezi nimiž není pozemek parc. č. 4555/1 zmiňovaný v odvolání.

Z uvedených skutečností vyplývá, že žalobkyně se skutečně svými podáními domáhala vydání rozhodnutí o odvolání proti správnímu rozhodnutí a vypořádání jejích odvolacích námitek, týkajících se pozemku, o kterém v odůvodnění svého odvolání uvedla, že jej koupila pod původními PK čísla 846 a 856 v prosinci roku 2004. Pro celý proces posuzování podání žalobkyně a rozhodování o nich je přitom podstatná odvolací námitka žalobkyně, že předmětné rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy nenabývalo právní moci a není možné ani dovodit, zda původní vlastnice byla seznámena s rozhodnutím, když není uvedena ani v rozdělovníku rozhodnutí.

V takovém případě nebylo na místě, aby žalovaný bez jakéhokoli objasnění doručení předmětného rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy, tedy bez náležitého zjištění, zda rozhodnutí nabývalo právní moci a zda v řízení bylo jednáno s původní vlastnící pozemku zvolil postup, při němž kvalifikoval podání žalobkyně jako podnět k přezkumnému řízení. K takovému postupu jej neopravňovala ani úvaha, že odvolání bylo ve smyslu § 54 odst. 3 zákona č. 71/1997 Sb. opožděné, jak uvádí ve vyjádření k podané žalobě. I v případě opožděného odvolání byl žalovaný povinen o odvolání rozhodnout a případnou úvahu o opožděnosti odvolání odůvodnit, a to právě s ohledem na skutkové okolnosti doručování rozhodnutí, vztah žalobkyně k předmětu řízení a seznámení žalobkyně s rozhodnutím. Žalovaný však na zákonný postup rezignoval a podání žalobkyně posoudil jako podnět k přezkumnému řízení, zdá se jen z důvodu časového odstupu od vydání rozhodnutí a na základě záznamu právní moci rozhodnutí v knize rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy, aniž by jakkoliv ověřil, zda a jak bylo doručováno vlastníkům pozemků, o nichž bylo rozhodnutím magistrátu rozhodováno. Takové zjištění by totiž mělo vliv na posouzení podání žalobkyně jak z hlediska odvolání, tak i případně mimořádného opravného prostředku, jako je obnova řízení. Žalovaný však zvolil úvahu o podnětu v přezkumném řízení, podání žalobkyně vyřídil odpovědí, což má odlišné důsledky než rozhodnutí o odvolání či o obnově řízení pro ochranu ve správním soudnictví. Správní soudy již judikovaly, že úvaha (odpověď na podnět) žalovaného o vedení přezkumného řízení nepodléhá přezkumu soudem (dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu není na využití prostředku dozorčího práva podle § 94 správního řádu právní nárok) a proto je procesním důvodem k odmítnutí správní žaloby. K takovému odmítnutí žaloby však může dojít jedině tehdy, pokud mezi účastníky řízení není pochyb o tom, že účastník podal podnět k přezkumnému řízení, tj., že si je vědom právní moci správního rozhodnutí a uplatňuje důvody přezkumného řízení. V souzené věci však žalobkyně požadovala projednání jejího

odvolání, uváděla argumenty vyvracející právní moc rozhodnutí, z podkladů řízení, zejména z předmětného rozhodnutí není zřejmé, zda rozhodnutí bylo doručeno právní předchůdkyni žalobkyně, a proto nebylo možné, aby žalovaný s podáními žalobkyně naložil jinak, než jako s odvoláním, v případě jeho opožděnosti jako s návrhem na obnovu řízení a to i pro případ, že by takové návrhy zamítl. Při nedostatečnosti skutkových zjištění i doručování rozhodnutí a neúplnosti – nedochování spisového materiálu pak neobstojí cesta, jíž zvolil žalovaný, totiž překvalifikování podání žalobkyně do postupu, který se ukončuje přípisem a nikoliv správním rozhodnutím a neumožňuje soudní přezkum.

Z uvedených důvodů soud proto napadený přípis posoudil podle obsahu jako materiální rozhodnutí o odvolání žalobkyně, jímž bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a to jako rozhodnutí nezákonné, neboť jednak nebylo vydáno v zákonem požadované formě a jednak vypořádání námitek žalobkyně nemělo náležitou oporu v podkladech správního řízení. Přitom nerozhoduje, s jakým výsledkem by byly námitky vypořádány - zda by se tak stalo ve prospěch žalobkyně či nikoliv. Žalobkyně má nárok na vydání rozhodnutí o jejím odvolání a na náležité odůvodnění rozhodnutí, byť by žalovaný zjistil opožděnost jejího odvolání nebo i věcnou nesprávnost jejích námitek. Bylo na žalovaném nejprve posoudit, zda žalobkyně vstoupila do práv své právní předchůdkyně, zda je odvolání přípustné, případně, zda neodůvodňuje obnovu řízení a posléze případně, zda námitky žalobkyně jsou věcně oprávněné, když žalobkyně namítá trvalé omezení užívání pozemku parc. č. 4555/1 o výměře 3110 m², ačkoliv takové *trvalé omezení užívání tohoto pozemku* není ve výrocích rozhodnutí obsaženo, nicméně tato skutečnost může souviset s identifikací pozemků dle katastru nemovitostí. V žádném případě neobstojí argumentace žalovaného, že mu žádné právní předpisy (o archivnictví) nestanoví povinnost rekonstruovat správní spis, a to proto, že v dané věci nebylo na žalovaném, aby postupoval podle platných právních předpisů o archivnictví, nýbrž, aby z hlediska podání žalobkyně v r. 2010 postupoval podle správního řádu a to toho správního řádu, který by podle přechodných ustanovení § 179 zákona č. 500/2004 Sb., tedy podle okolností řízení (právní moci rozhodnutí) dopadal na řízení o podání žalobkyně. Žalovaný byl povinen dle § 37 platného správního řádu povinen posuzovat podání žalobkyně podle skutečného obsahu a bylo-li žádostí či jiným návrhem požadujícím vydání rozhodnutí, pak byl povinen vydat správní rozhodnutí a za tím účelem si podle § 50 odst. 2 správního řádu opatřit podklady pro rozhodnutí (tuto povinnost zakotvoval i dříve platný správní řád). Tak může učinit nejen rekonstrukcí správního spisu, pokud je to možné, ale i dokazováním, k němu může užít všech důkazních prostředků vhodných ke zjištění stavu věci, v souzeném případě např. opatřením výpovědi právní předchůdkyně žalobkyně k otázce doručení rozhodnutí a tím i právního nástupnictví žalobkyně. To znamená, že nikoliv předpisy o archivnictví, ale správní řád je tím předpisem, který stanoví povinnost žalovaného opatřit si k rozhodnutí o odvolání žalobkyně všechny potřebné podklady pro rozhodnutí.

Stejně tak neobstojí a není ani relevantní argumentace žalovaného, že se žalobkyně seznámila s předmětným rozhodnutím v nejzazším termínu, jímž je okamžik uzavření kupní smlouvy v prosinci r. 2004, neboť vzhledem k pochybnostem o doručení rozhodnutí paní Paedr. K. není zřejmé, zda tato při prodeji pozemku o omezeních na pozemcích vyslovených v rozhodnutí magistrátu vůbec věděla. Soud však nemůže tyto věci blíže dovozovat, neboť nemůže předjímat postup žalovaného, na němž bude, aby se podle skutkových okolností případu prioritně vypořádal s přípustností odvolání žalobkyně z hlediska platného správního řádu.

Na základě všech shora uvedených důvodů městský soud v Praze dospěl k závěru, že napadený přípis je rozhodnutím o právu žalobkyně na projednání odvolacích námitek a na vydání rozhodnutí o jím podaném a odůvodněném odvolání. Toto rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákonem a vykazuje vady řízení, neboť nebylo vydáno se všemi zákonnými náležitostmi dle § 68 správního řádu a jeho závěr, že původní vlastnice předmětných pozemků nebyla v řízení opomenuta a odvolání žalobkyně je opožděné, nemá dostatečnou oporu v podkladech správního řízení.

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, soud jí proto přiznal náklady řízení v částce zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč a ve výši nákladů na právní zastoupení žalobce. Náklady právního zastoupení jsou tvořeny odměnou za 2 úkony po 2.100,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), vyhlášky č. 177/1996 Sb. účinné v době podání žalob., dále dvěma paušálními náhradami po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky). Právní zástupce žalobkyně nedoložil, že by byl plátcem DPH. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 6.800-Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 21. února 2014

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.